

کمالگرایی در کودکان و راهکارهای مواجهه با آن

انتظارات و توقعات واقعی به افراد اجازه می دهد از تلاش های خویش لذت ببرند و از نظر احساسات سیراب شوند. در انجام وظیفه بکوشند و رشد کنند و کارشان را به بهترین شیوه انجام دهند.

بنابراین، می توان گفت که سازه کمالگرایی دوسویه است. شواهد پژوهشی مؤید آن است که کمالگرایی لزوماً یک حقیقت منفی و ناسالم نیست. کمالگرایی مثبت با سازگاری در زندگی و عملکرد تحصیلی مثبت هم بسته است. در مقابل، افراد با کمالگرایی منفی با در پیش گرفتن رفتارهایی که برای سلامتی مناسب نیستند، از قبیل واپسی انتظار عاقبت شوم آن را کشیدن.

ابعاد سه گانه کمالگرایی

رویکردی دیگر برای تعریف و اندازه گیری کمالگرایی به وسیله هیویت^۳ و فلت^۴ (۱۹۹۱) پایه ریزی شد. این دو نشان دادند که کمالگرایی از سه بعد جداگانه تشکیل شده است: کمالگرایی خودنمایانه، کمالگرایی دیگر مدار، کمالگرایی القاء شده اجتماعی یا جامعه مدار.^۵

۱. کمالگرایی خودنمایانه: یک مؤلفه انجیزشی شامل کوشش های فرد برای دستیابی به خویشنام کامل است. در این بعد کمالگرایی، افراد دارای انگیزه قوی برای کمال، معیارهای بالای غیرواقعی، کوشش های اجرایی، و دارای تفکر همه یا هیچ در رابطه با نتایج، به صورت موقفيت های یا شکست های تام می باشند. این افراد به طور افراطی موشکاف و انتقادگردن؛ به طوری که نمی توانند عیوب و اشتباہات یا شکست های خود را در جنبه های مختلف زندگی پیدا نمایند.

۲. کمالگرایی دیگر مدار: یک بعد میان فردی و شامل تمایل به داشتن معیارهای کمالگرایانه نسبت به سایر اشخاص است که برای فرد کمالگرا اهمیت بسیاری دارد. از این رو، این نوع کمالگرایی ممکن است به روابط بین فردی دشوار منتهی گردد.

- فراغیر ساختن معیارهای شخصی غیرواقعی

در سراسر حوزه های رفتاری؛
- احساس خشم نسبت به خود و دیگران به دلیل برآورده نشدن انتظارات و توقعات؛
- تعمیم افراطی شکست ها؛

- چشم داشت احترام از دیگران در همه حال، به دلیل منصف، درستکار، و وظیفه شناس دانستن خود؛
- اجتناب از درخواست کمک، حتی نزدیک ترین دوستان؛

- وانمود کردن به استقلال فکری و عاطفی؛
- اشتباہ را گناه نابخشودنی پنداشتن و مضطربانه انتظار عاقبت شوم آن را کشیدن.

ویژگی های کمالگرایی در دانش آموزان

- آنها از این که مبادا خطای نگران اند.
- برای خود پیشرفت های بالاتری در نظر می گیرند؛ به گونه ای که هرگز از کار خود خرسند نمی شوند.

- در برابر کیفیت کار خود، اغلب مضطرب و نگران اند.
- از شرکت در رقابت ها، حتی اگر از توانایی خود مطمئن باشند، خودداری می کنند.

انواع کمالگرایی

بعد از توصیف کمالگرایی، این سؤال در ذهن مطرح می شود که آیا کمالگرایی در هر حالت، رفتاری ناهنجار و مذموم است؟ در پاسخ به این سؤال باید گفت هاماچک^۶ (۱۹۷۸) میان کمالگرایی بهنجار و روان نزند تفاوت قائل شده و معتقد است که هم به رفتار سازگار و هم به پیچیده است که هم به رفتار سازگار و هم به ناسازگاری های روانی وابسته است. در کمالگرایی بهنجار اشخاص از کارهای سخت و طاقت فرسا لذت می بینند و زمانی که احساس می کنند در انجام کارها آزادند، می کوشند تا به بهترین صورت عمل کنند. موفقیت در انجام کارها احساس خشنودی و رضایت به همراه می آورد. هم چنین، نوعی احساس اعتماد به نفس نیز در بیان دارد؛ زیرا افراد می توانند هم محدودیت های فردی و هم محدودیت های اجتماعی را پذیرند.

مقدمه

با کاوش دقیق در روحیات انسان در می باییم که او دوستدار خوبی و کمال است. بدیهی است که این تمایل، یعنی میل به کامل و بی عیب بودن، به خودی خود ایرادی ندارد. به راستی اگر همه ما چنین نیازی را در خود احساس کنیم، دنیای ما بهتر تحقق بخشیدن به آن بکوشیم، دنیای ما بهتر خواهد شد.

در این میان، دانشمندان علوم رفتاری دریافت اند که بعضی افراد به گونه ای تربیت شده اند که معیارهای موقوفیتشان را دست بالا می گیرند؛ در اصطلاح به این گونه افراد، «کمالگرا»^۷ می گویند. این افراد به بی عیب و نقص بودن گرایش افراطی دارند و کوچک ترین اشتباہ خود را گناهی نابخشودنی می پنداشند و مضطربانه انتظار پیامدهای شوم شکست را می کشند.

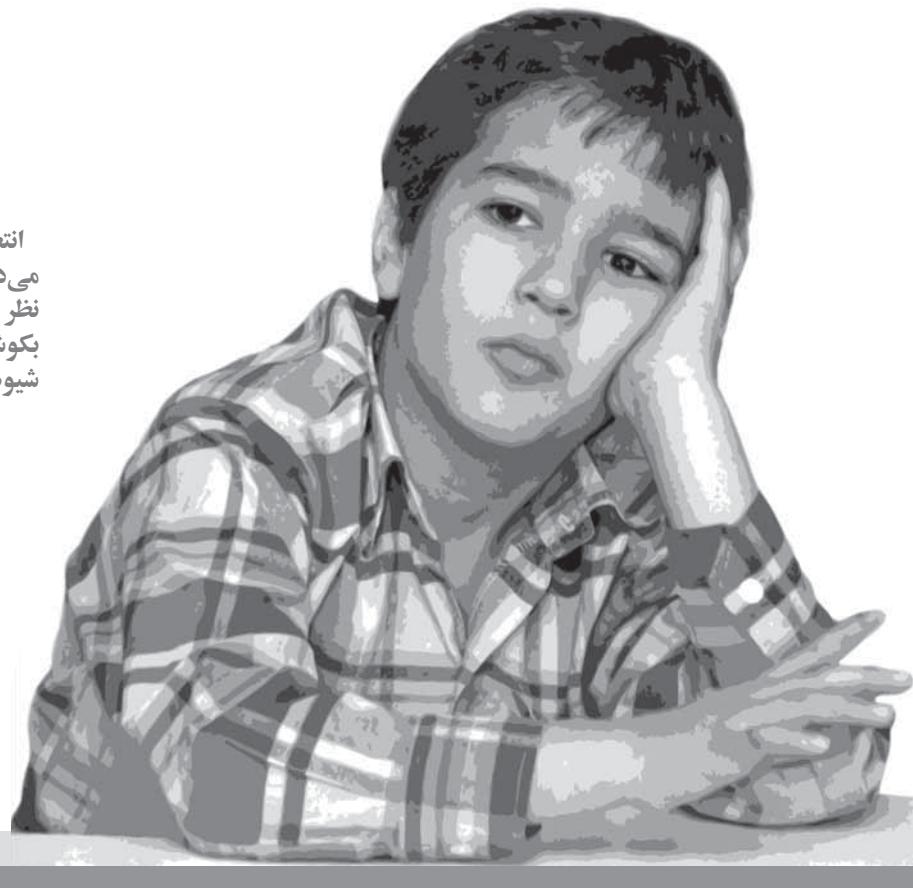
فروید در توصیف این افراد بیان می کند: محرك اصلی در زندگی این افراد رسیدن به خوشبختی نیست بلکه تکامل و برتری یافتن است. زندگی آنها در یک سلسله «حتماها»، «باید ها» و «تباید ها» خلاصه شده است. آنها باید در هر کاری به حد کمال برسند و به بهترین شیوه آن را انجام دهند، و گرنه خرسند خواهند شد. نرسیدن به کمالات، این افراد را دچار اضطراب، افسردگی و احساس گناه شدید می کند. این توقعات بیجا و عهده دار شدن مسئولیت های سنگین و غیر منطقی، عرصه زندگی را بر آنان تنگ می کند.

کلیدوازه ها: کمالگرایی، انسان کمالگرا، توجه انتخابی، تعمیم افراطی، تفکر غیر واقع گرایانه.

ویژگی افراد کمالگرا
افراد کمالگرا معمولاً با ویژگی های زیر مشخص می شوند:

- داشتن معیارهای غیر واقع گرایانه؛
- توجه انتخابی و تعمیم افراطی شکست ها؛
- ارزیابی سخت گیرانه از خود و دیگران؛
- نیاز شدید به موفقیت؛
- انتقاد ناپذیری و تلاش برای پنهان کردن عیب ها و نقص های خود؛

انتظارات و توقعات واقعی به افراد اجازه
می‌دهد از تلاش‌های خویش لذت ببرند و از
نظر احساسات سیراب شوند. در انجام وظیفه
بکوشند و رشد کنند و کارشان را به بهترین
شیوه انجام دهند

- عادی زندگی بعد از شکست؛
- کمک به کودک برای درک این که همه انسان‌ها دچار شکست، نقص، ضعف، انحراف و اشتباه می‌شوند و این مسائل برای انسان‌ها کاملاً طبیعی است.
- ایجاد این باور در کودک که شکست‌ها و اشتباهات انسان به معنای پایان زندگی او نیست.
- هیچ اشکالی ندارد بعد از یک شکست دوباره از جا بلند شد و به مسیر ادامه داد.
- قرار دادن قالبهای زمانی واقع‌گرایانه و اعطاف‌پذیر برای رسیدن به یک هدف.

پی‌نوشت

1. Perfectionist
2. Hamachek
3. Hewitt
4. flett
5. self-oriented perfectionism
6. other-oriented perfectionism
7. socially-prescribed perfectionism

فرزندهشان تفاوتی قائل نیستند و پیوسته سعی می‌کنند با تنبیه، کودکانشان را به اجرای معیارهای بالای خود وادارند. معیارهای آن‌ها به حدی غیرواقع‌بینانه‌اند که کمتر بچهای می‌توانند به آن‌ها دست یابند.

۲. والدین کمال گرایی
والدینی که خود کمال گرا هستند، نه تنها موفقیت‌های کودکانشان را کوچک می‌شمارند بلکه موفقیت‌های خودشان را هم قبول ندارند. آن‌ها شخصیت‌هایی وسوسی و بیش از حد منظم دارند. کودکان این افراد به همین خاطر، هیچ وقت احساس خوبی نسبت به موفقیت‌هایشان ندارند و درنتیجه، احساس خوبی هم به خودشان نخواهند داشت؛ چون هیچ وقت نمی‌توانند والدینشان را خشنود کنند.

درمان کمال گرایی
در درمان کمال گرایی دقیقاً مثل هر خصیصه دیگر باید نخست علت آن را شناسایی کرد و سپس به درمان آن پرداخت. بهطور کلی، راهبردهای زیر در جهت تعديل کمال گرایی می‌تواند کمک مؤثری برای والدین و مشاوران باشد.

- شناسایی سبک تربیت و فرزندپروری در خانواده و کمک به رفع نواقص آن؛
- کمک به کودک در جهت پذیرفتن خود به عنوان یک انسان؛
- بخشیدن اشتباهات و شکست‌های کودکان؛
- کمک به کودک جهت بازگشت فوری به روال

۳. کمال گرایی جامعه‌مدار: در این نوع کمال گرایی، دیگران انتظارات اغراق‌آمیز و غیرواقعی از شخص دارند. برآوردن این انتظارات مشکل است ولی شخص باید به این استانداردها نائل آید تا مورد تأیید و پذیرش دیگران واقع شود.

سبب‌شناختی
یکی از بارزترین علل کمال گرایی در کودکان یادگیری است. آن‌ها یاد گرفته‌اند که دیگران متناسب با میزان کارایی آن‌ها در انجام دادن کارهای خود به آن‌ها بها می‌دهند. درنتیجه، در صورتی از خودشان احساس رضایت می‌کنند که مورد قبول دیگران واقع شوند (فقط بر پایه میزان پذیرش دیگران به خود بها می‌دهند). بنابراین، عزت‌نفس این افراد براساس معیارهای خارجی پاره‌ریزی شده است. این امر می‌تواند آنان را نسبت به نظرها و انتقادات دیگران، آسیب‌پذیر و به شدت حساس کند. تلاش برای حمایت از خود و رهایی از این گونه انتقادات، موجب می‌شود که کامل بودن را تنها وسیله دفاع از خود بدانند.

عامل دیگر که به صورت بارز در شکل گیری کمال گرایی در کودکان مؤثر است، شیوه‌های فرزندپروری والدین است که به دو دسته تقسیم می‌شود:

۱. والدین قدرت‌طلب
کسانی که بیش از حد کمال گرا هستند، در کودکی والدینی داشته‌اند که معتقد بوده‌اند «همیشه ما درست می‌گوییم»، و «همیشه حق با ماست و همیشه درست رفتار می‌کنیم». این گونه والدین بین توانایی‌های خود و

منابع

۱. احمدی طهور، محسن و همکاران؛ برسی ارتباط کمال گرایی مثبت و تیپ شخصیتی با سلامت عمومی سالماندان، مقاله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی همدان.
۲. مهرابی زاده، همنا؛ وردی، مینا؛ کمال گرایی مثبت. کمال گرایی منفی. تهران، انتشارات رشن. ۱۳۸۲.
3. <http://www.moghalaras.com>
4. <http://www.hamardari.net>
5. <http://parsiachat.com>
6. <http://www.iranifoweb.com>